

Lov indeholdende Forbud mod Fiskeri med Bundsflæbeaad^o.

(Lovforslaget findes i Tillæg C Sp. 543—44; dets 3die Behandling i Folkethinget i dettees Tidende Sp. 5404—9).

Da Ingen begjerede Ordet, fattedes Lovforslaget Dvergang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges enstemmig med 38 Stemmer.

Ændringsforslag til denne Sags 2den Behandling indkaldtes ligeledes til den førstkommande Onsdag Middag Kl. 12.

Man gif derpaa til den sidste paa Dagsordenen opførte Sag, som var:

1ste Behandling af „Forslag til Lov om Udstedelse af extraordinære Hjemstedsbeviser“.

(Lovforslaget findes i Tillæg C Sp. 545—46, dets 3die Behandling i Folkethinget i dettees Tidende Sp. 5409—12).

Indenrigsministeren: Det ærede Thing vil kjende Anledningen til Udstedelsen af den foreløbige Lov af 25de August 1871 om extraordinære Hjemstedsbeviser, der senere i Kraft af de gjældende Bestemmelser er bleven forelagt Rigsdagen, og det ærede Thing vil ligeledes have bemærket, at der under Sagens Behandling i det andet Thing er foretaget enkelte Forandringer i det paagjældende Forslag, hvilke dog alle ere i fuld Overensstemmelse med Tanken i Loven af 25de August 1871. Jeg skal derfor ogsaa kun dvæle et Diebliff ved en eneste af de Bestemmelser, som ere vedtagne i det andet Thing, nemlig den nye § 2, som giver Indenrigsministeren Bemyndigelse til ogsaa udenfor de i § 1 nævnte Tilfælde at kunne lade udstede extraordinære Hjemstedsbeviser til Folk, som ere fødte i Hertugdømmerne, eller som have hjemme der, naar de Vedkommende kunne betragtes som danske Statsborgere, og til at kunne fritage dem for at være underkastede de Regler, som gjælde for Udlændinges Hjemsendelse. Naar jeg et Diebliff vil dvæle herved, da er det kun for

at forebygge Misforstaaelse af samme Grund paa det ene og paa det andet Sted og for at udtale, at jeg selvfølgelig ikke kan betragte den Bemyndigelse, som dert er givet Indenrigsministeriet, anderledes end som en Bemyndigelse til at afvige fra de almindelige Regler i vor Fattiglovgivning, altsaa kun som vedkommende Fattiglovgivningen, saa at den selvfølgelig hverken indeholder nogen Bemyndigelse for eller nogen Opfordring til eller Tryk paa Regjeringen til i Henhold dertil at gaa udenfor de Bestemmelser, som gjælde med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvem der kan betragtes som danske Statsborger. Jeg siger, at Paragrafen naturligvis ikke kan betragtes som indeholdende nogen Opfordring eller nogen Bemyndigelse til i denne Retning at gaa udenfor, hvad de gjældende internationale Bestemmelser maatte hjemle, og jeg tænker herved ikke blot paa Bestemmelserne i Fredstraktaten af 1864, men ogsaa paa de senere internationale Bestemmelser, som maatte være blevne eller maatte blive trufne mellem Danmark og Preussien. Jeg finder det, som sagt, nødvendigt at udtale dette for at forhindre Misforstaaelser haade paa det ene og paa det andet Sted, idet jeg derhos endnu blot skal tilføie, at, naar der i § 2 tales om „fødte eller hjemmehørende Personer“, da maa dette selvfølgelig forståas saaledes, at det gjælder saadanne Personer, som vare hjemmehørende i Hertugdømmerne den Gang, da Fredstraktaten blev ratificeret.

Da ikke flere begjerede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og Lovforslagets Dvergang til 2den Behandling fattedes under Afstemning og vedtoges enstemmig med 41 Stemmer.

Ændringsforslag til Sagens forestaaende 2den Behandling indkaldtes til den førstkommande Onsdag Middag, Kl. 12.

Formanden: Der er ikke Mere paa Dagsordenen. — Næste Møde vil blive afholdt i Morgen, Kl. 1¹/₂, og Dagsordenen vil da være: